

Comeniuse projektipartnerite kohtumine Pariisi lähisel Gonesse'is 29.03.- 02.04. 2009

Märtsi lõpus-aprilli alguses leidis aset Comeniuse projekti partnerite II kohtumine. Sel korral saadi kokku Pariisi äärelinnas Gonesse'is, mille elanikkond on üle paarikümne tuhande ja asub Pariisi suurima lennujaama – Charles de Gaulle'i lennujaama – lähedal. Lennujaama lähedust oli ka kuulda ja näha, sest kogu aeg oli kõrgel õhus mõni lennuk.

Sel korral võõrustas partnereid Rene Cassini Lütseum, kus on üle 1000 õpilase, kellest enamiku vanemad on immigrandid. Kohtumise peakorraldajaks oli lütseumi saksa keele õpetaja ja Comeniuse projekti koordinaator **Jeannine Bardy**.

Kohtumine kestis kolm päeva, ja nagu kombeks, veetsime esimese päeva koolis ning ülejäänud kahe päeva kestel tutvusime Pariisiga. MRGst käisid kohtumisel 9c klassi õpilased **Sigrid Sitnikov, Lisbeth Neevits, Ingrid Varov ja Keidi Tamm** ning õpetajad **Tiiu Loite ja Reet Kandimaa**.

Esimesel päeval toimunud kooliprogramm oli erakordselt huvitav. Partnerid tutvustasid üksteisele oma maa kuulsamaid ehitisi ja rajatisi ning kunstiikoone ning olid ette valmistanud slaidiprogrammid. Näiteks prantslased rääkisid Pariisist, Eiffeli tornist, Moliere'ist ja impressionistidest ning esitasid ka katkendi ühest Moliere'i näidendist. Kreeklased olid välja valinud Ateena akropoli ja Minose palee Kreetal ning esitasid kohalolijatele väikese varjuteatri etenduse. Hispaanlased tutvustasid Alhambrat ja Sagrada Familia katedraali Barcelonas, Teaduste Linnakut Valencias, Picasso ja Cervantese loomingut. Nende esitluste taustaks kõlas Hispaania muusika. Slovakiid olid välja valinud keskaegse Bratislava kindluse, Slovaki puidust kirikud, slovaki rahvariide ja rahvatantsu ning Slovakiast pärit Andy Warholi loomingut. Austerlased pidasid tutvustamist väärivaks Austria keisrite Schönbrunni lossi Viinis, arhitekt Hundertwasseri loomingut ja Bergiseli suusahüppekeskust. Türklased alustasid oma esinemist, tantsides Eurovisiooni võidulaulu saatel. Nemad tutvustasid partneritele türki kalligraafiat, Türki sultanite Topkapi paleed ja Selimiye mošeed Istanbulis. Eesti grupp oli valinud oma ikoonideks „Kalevipoja”, Wiiralti, Tallinna vanalinna, Tartu Ülikooli ning eesti rahvariide. Panime publiku tantsima sabatantsu ansambli „Oort” muusika saatel. Kõik esitlused on ingliskeelsed ja iga huviline võib neid vaadata ja kasutada, avades veebilehe www.identity.jimdo.com. Niimoodi, esitlusi vaadates, vahepeal tantsides ja koolisööklas lõunat süües, siis jälle esinedes, möödus esimene kohtumispäev.

Järgmisel kahel päeval säras taevas päike ja sooja oli ligi 20°. Kogu seltskond, nii külalised kui võõrustajad, sealhulgas prantsuse õpilased, kes majutasid õpilasi – kokku umbes 70 inimest – sõitis elektrirongiga Gonesse'ist Pariisi. Seal liikusime edasi metrooga, giidideks Gonesse'i ajalooõpetajad, ja oli ime, et keegi kaduma ei läinud. Kahe päeva jooksul nägime ära Pariisi vaate Eiffeli tornist, jalutasime Ladina kvartalis, käisime Louvre's (sel korral vaatasime ainult väljast), mitu tundi jalutasime kuulsas Orsay muuseumis – see endine raudteejaam ehitati parkümmend aastat tagasi ümber impressionistide taieste säilitamiseks ja eksponeerimiseks –, nautisime paadisõitu Seine'i jõel, kus giidi jutu taustal kostsid kuulsad prantsuse lauljad – Yves Montand, Edith Piaf – , jalutasime Jumalaema kirikus ja hingasime sisse Pariisi õhku, mõeldes, et sellesse linna tuleb tingimata tagasi tulla ja avastamist jätkata.

Reet Kandimaa, ajalooõpetaja ja projekti „Identiteedi ikoonid” koordinaator

Õpilaste muljeid reisist:

Keidi Tamm

Ma olin väga rõõmus kuuldes, et mul on võimalus sõita Prantsusmaale. See oli mu esimene reis nii kaugel asuvasse riiki ja kuigi ma jäin natuke koolis maha, ei kahetse ma hetkekski sinna minekut.

Vaatamata natuke halvale algusele(lennuk hilines)sujus edasi kõik hästi. Positiivne oli aga see, et me saime ära käia Oslos. Mulle oli ka sõit lennukiga meelde jääv, sest see oli mu esimene kord lennata.

Ma ei olnud enda perekonnast, kuhu ma pidin minema mitte midagi kuulnud ja mul polnud vähimatki aimu mida oodata, ootusärevus oli igatahes suur. Perekond oli õnneks väga tore ja nad hoolitsesid minu eest väga hästi. Reis ei oleks kindlasti nii lahe olnud, kui me oleks ööbinud hotellis. Me saime näha prantsuse pereelu ja –kombeid. Minu arvates vedas mul selle perega väga. Kuigi prantslased rääkisid inglise keelt vähe, saime me siiski suheldud. Väga palju tunti huvi Eesti ja selle kultuuri kohta.

Päev koolis oli küll pikk aga hariv, sain teada palju huvitavat teiste riikide kohta. Ka koolimajas(mis oli meie jaoks väga suur, kuid nende jaoks väike)saime ringi kolada. Sel päeval leidsime me endale esimesed uued tutvused. Kõik tundusid olevat väga toredad. Eestlastel oleks prantslastelt palju õppida.

Sõit metrooga oli samuti huvitav kogemus. Kui keegi ei oleks meid juhtinud, oleksime kindlasti ära eksinud, sest maa-alune metroo oli väga suur.

Pariis on kindlasti üks maailma kaunimaid linnu. Ma teadsin, et Pariis on suur, aga ma ei osanud aimata et nii suur. Väga võimas oli vaade Eiffeli tornist, kust avanes Pariisile kõige kaunim vaade. Eiffel meeldiski mulle kohtadest, kus me Pariisis käisime kõige rohkem. Samuti oli väga tore istuda Louvre'i juures murul ja lihtsalt puhata. Kahju oli, et meile anti nii vähe aega poodides kolamiseks, oleks tahtnud natuke rohkem aega.

Tantsupidu, mis meie jaoks viimasel õhtul korraldati oli sobiv reisi lõpetamiseks. Sai veel kõik koos pilti teha ja tantsida, kõigil oli väga lõbus ning inimesed tantsisid julgelt-nalja sai.

Kurb oli neljapäeval sealt lahkuda, lausa pisar tuli silma. Kindlasti soovin ma tulevikus Prantsusmaad veel külastada.

Ingrid Varov

Minu arvates, oli see reis väga huvitav ja kindlasti ka arendav. Saime ju praktiseerida inglise keelt ja ka prantsuse keelt natukene. Mis eriti huvitavaks selle reisi tegi, oli see, et me olime linnas, kus elasid põhiliselt immigrandid. Peale selle, et nägime teiste rahvaste kultuure ja tavasid, oli suur erinevus ka prantslaste ja nende inimeste vahel, kes on seal siis nii öelda immigrandid. Prantslased olid oma laste vastu palju karmimad, kui mujalt tulnud inimesed. Nad tundusid palju ettevaatlikumad, võib-olla sellepärast, et seal linnas liiguvad ringi "gängid".

Esitlusi esitades, saime ka teada palju teiste riikide kultuurist. Kahju on, aga sellest, et inglise keel oli üsna kehv, näiteks kreeklastel, kes vuristasid nii ruttu, et polnudki aru saada, mis keeles nad räägivad, esitlused olid aga väga huvitavad. Teised, kellest oli raske aru saada, olid prantslased, kelle aktsent oli nii tugev, kuigi nemad olid minu ühed lemmikud. Kiita tuleks austerlasi, kelle inglise keel oli hea! Ülejäänud riigid olid samuti väga huvitavad.

Perekond, kus ma elasin, võttis mu väga soojalt vastu. Nad tegid igasuguseid huvitavaid ja hõrgutavaid prantsuse toite, mis on täiesti erinevad eesti omadest. Mina, kui eestlane, kes on harjunud toidu ruttu alla kugistama ja siis kohe toidulauast lahkuma, püüdsin olla rohkem prantslaslik ja viisakam. Prantslased söövad tohutult kaua aega ja mida ma veel tähele panin, oli see, et nad muudkui tõstavad toitu juurde ja juurde.

Eestlasi ja prantslasi ei saa võrrelda, kohe üldse ei saa. Prantslased on palju viisakamad, soojema südamega ja abivalmivad. Samas on nad palju tundlikumad, kui eestlased ning võtavad väga kergesti asju südamesse. Mis ma veel tähele panin, oli see, et nad on päris kõva häälega.

Ühesõnaga, reis oli väga vahva ja ma loodan, et ma saan järgmine kord veel Comeniuses olla ja jälle reisile minna!

Lisbeth Neevits

Reis Prantsusmaale, täpsemalt Pariisi ja Gonesse'i, oli väga meeleolurikas ja huvitav kogemus. Ma lihtsalt ei näinud prantsuse kultuuri ja tavasid, vaid sain võimaluse olla neli päeva selle kõige sees. Ma ei saa öelda, et see oli ainult prantsuse kultuur, mida ma kogesin, vaid suuremal või väiksemal määral sain ma osa kõikide Comeniuse projekti liikmesmaade kultuurist. Erinevate maade vaatamisväärsused, kunstnikud ja nende teosed ning palju muud erinevate rahvaste kultuurist, olgu selleks siis Kreeka varjuteater või Slovakkia rahvatants. Meeldivaks tegi reisi ka see, kui sõbralikud ja hoolivad kõik üksteise vastu olid, hoolimata sellest, et oldi erineva päritolu, keele ja tavadega. Ka perekond, kelle juures ma peatusin, oli tohutult tore ja sain väga sooja vastuvõtu osaliseks, olgugi, et mina olin ju neile põhimõtteliselt kontvõõras. Kokkuvõttes võin olla väga tänulik kõikidele korraldajatele, kes võtsid vaevaks minu ja teiste päevi sisustada, andes sellega meile unustamatu kogemuse.